

1. Otwarcie posiedzenia i przyjęcie porządku obrad

Dziekan serdecznie powitał wszystkich obecnych na RW, w szczególności gości zaproszonych w sprawie wniosku o nadanie tytułu profesora drowi hab. Edwardowi Ochmańskiemu: prof. Mirosława Kutylowskiego (Politechnika Wrocławska), prof. Leszka Pacholskiego (Uniwersytet Wrocławski) i prof. Marka Zaionca (Uniwersytet Jagielloński).

4. Tytuł naukowy

4.1. dr hab. Edward Ochmański – wniosek w sprawie nadania tytułu profesora

Prof. Z. Peradzyński, przewodniczący Komisji ds. nadania tytułu naukowego profesora drowi hab. Edwardowi Ochmańskiemu, poinformował o przebiegu posiedzenia Komisji. Komisja zapoznała się z nadesłanymi recenzjami dorobku naukowego dra hab. Edwarda Ochmańskiego.

W świetle recenzji komisja nie znalazła wystarczających podstaw do poparcia wniosku o nadanie panu doktorowi habilitowanemu E. Ochmańskiemu tytułu naukowego profesora. W skrócie: jedna recenzja jest zdecydowanie pozytywna, jedna wstrzymuje się od konkluzji (ze wskazaniem negatywnym), dwie mają konkluzję negatywną. Recenzja profesora W. Plandowskiego z MIM UW jest jednoznacznie pozytywna. W szczególności, analizując prace kandydata napisane po uzyskaniu habilitacji, recenzent stwierdza, że wykonane badania stanowią „cenne uzupełnienie naszej wiedzy” o teorii śladów i teorii sieci Petriego.

Jako wyraz uznania dla tych wyników, prof. Plandowski odnotowuje wykład zaproszony na konferencji „Development and New Tracks in Trace Theory” w Cremonie (Włochy), 2008. Recenzent docenia też osiągnięcia kandydata w kierownictwie naukowym, przypominając, że dr hab. Ochmański „stworzył Zakład Lingwistyki Matematycznej i Teorii Współbieżności na UMK”.

Podsumowując, wobec faktu, że trzy recenzje dorobku naukowego spośród czterech są recenzjami negatywnymi, Komisja, pomimo pewnych zastrzeżeń co do wnikliwości niektórych recenzji, jednomyślnie (wyniki głosowania: za 5 głosów; nie 0 głosów; wstrzymało się 0 osób) postanowiła zwrócić się do Rady Wydziału Matematyki, Informatyki i Mechaniki Uniwersytetu Warszawskiego o zamknięcie postępowania o nadanie tytułu profesora drowi hab. Edwardowi Ochmańskiemu.

Prof. D. Niwiński przedstawił pokrótce nieformalną opinię, o którą poprosił francuskiego profesora J.E. Pina. Prace dr hab. E. Ochmańskiego były swego czasu cenione w świecie, funkcjonuje np. pojęcie gwiazdki Ochmańskiego. Dr hab. Ochmański jest niezaskarżony w cieniu prof. Mazurkiewicza, który jest twórcą pojęcia i teorii śladów, pomimo twórczego rozbudowania teorii języków formalnych. Dr hab. E. Ochmański niestety nie zwraca uwagi gdzie publikuje swoje wyniki, np. jego główny wynik z lat 90-tych jest opublikowany w „pół-towarzyskim” biuletynie ISE. Opinia zawiera również konkluzję, że we Francji dr hab. E. Ochmański dostałby stanowisko profesora pierwszej klasy.

Prof. W. Rytter zapytał czy tę opinię znała Komisja przed głosowaniem. Prof. Peradzyński odpowiedział, że tak, ale Komisja musi stać na stanowisku formalnym i nie może się kierować nieformalną opinią.

Dziekan zwrócił uwagę, że tego typu opinie są prywatnymi konsultacjami członków Komisji, natomiast nie wchodzi one w skład postępowania profesorskiego.

Prof. Kutylowski stwierdził, że może użył zbyt prawniczego języka w swojej opinii i podkreślił, że jego opinia jest również zdecydowanie negatywna (dorobek dr hab. E. Ochmańskiego wystarcza na habilitację, ale nie na tytuł profesorski).

Prof. W. Rytter zwrócił uwagę, że dr hab. E. Ochmański wypromował w ciągu dwóch lat czterech doktorów. Prof. J. Tiurny odpowiedział, że recenzje nie kwestionują dorobku w zakresie kształcenia młodych kadr, tylko dorobek naukowy dra hab. E. Ochmańskiego. Zwrócił również uwagę, że jest to dość niefortunne gdy Komisja zwraca się do kogoś z zewnątrz o opinię, ponieważ nie bardzo wiadomo co z nią później zrobić. Argument, że dostałby stanowisko profesora we Francji jest dość kontrowersyjnym argumentem, ponieważ dużo zależy od tego na jakim uniwersytecie (pomimo, że konkursy na stanowiska profesorskie są narodowe). Co więcej, w tym przypadku nie chodzi o stanowisko tylko o tytuł (którego nie ma we Francji) oraz dr hab. E. Ochmański ma stanowisko profesorskie.

Prof. Pacholski stwierdził, że dr hab. E. Ochmański miał spektakularny wynik we wczesnej karierze. Natomiast przestał się rozwijać i prace po habilitacji są bardzo słabe.

Prof. Zaionc zwrócił uwagę, że najlepsze wyniki dr hab. E. Ochmański osiągnął przed habilitacją i zostały one właśnie „skonsumowane przez habilitację”. Natomiast Recenzenci oceniają cały dorobek, który musi być istotnie większy niż dorobek do habilitacji.

Prof. A. H. Toruńczyk zapytał nad czym dokładnie będziemy głosować, bo wniosek Komisji dotyczy zamknięcia postępowania. Dziekan odpowiedział, że nad poparciem lub odrzuceniem wniosku o nadanie tytułu profesora. Nad niczym innym nie można głosować, nie ma czegoś takiego jak zamknięcie postępowania w przypadku tytułu profesorskiego.

W wyniku tajnego głosowania (10 TAK, 32 NIE, 24 WSTRZYM., 2 NIEWAŻNYCH) RW nie poparła wniosku o nadanie drowi hab. Edwardowi Ochmańskiemu tytułu profesora nauk matematycznych.